

**ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒ ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΣΕΒ
ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2006**

Ανταγωνισμός και κρατικά καρτέλ

Όπως γνωρίζετε, έρχεται σήμερα στη χώρα μας για επίσημη επίσκεψη η Κα Neelie Kroes, η Επίτροπος αρμόδια για τα κρίσιμα θέματα του ανταγωνισμού. Η πρώτη της συνάντηση θα είναι στο ΣΕΒ, καθώς η Επίτροπος δέχθηκε την πρόσκληση μας να παραστεί και να μιλήσει στο Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ, σήμερα το απόγευμα στις 18.30.

Η επίσκεψη της Καs Kroes είναι ιδιαίτερα σημαντική, στο βαθμό που το ζήτημα του ανταγωνισμού αποτελεί θεμελιώδες πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας αλλά και της ελληνικής κοινωνίας.

Ανταγωνιστική οικονομία σημαίνει

- Περισσότερες δουλειές για όλους
- Υψηλότερο επίπεδο διαβίωσης για όλους
- Σιγουριά και ασφάλεια για όλους.

Μη ανταγωνιστική οικονομία σημαίνει:

- Μεγαλύτερη ανεργία
- Λιγότερες επιχειρήσεις
- Υποβαθμισμένη κοινωνική προστασία.

Μόνο η ανταγωνιστική οικονομία δίνει βιώσιμη προοπτική σ' ολόκληρη την κοινωνία και εξασφαλίζει το μέλλον του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι, όμως, η επίσκεψη της Επιτρόπου και σε σχέση με τη σημερινή συγκυρία, καθώς το τελευταίο καιρό κυριαρχεί στη χώρα μας ένα... καρτέλ εντυπώσεων που

- Αφοριστικά και αβασάνιστα ανακαλύπτει παντού ιδιωτικά καρτέλ—και μάλιστα στους πιο ανταγωνιστικούς κλάδους της εθνικής οικονομίας.
- Επιχειρεί να υποκαταστήσει και, έτσι, ουσιαστικά να απαξιώσει την Επιτροπή Ανταγωνισμού, μόνη αρμόδια να στοιχειοθετεί κατηγορίες, να επιβάλει κυρώσεις ή να θεσμοθετεί διορθωτικά μέτρα.

Στην ουσία, σχεδόν το σύνολο της επιχειρηματικής μας τάξης υφίσταται συλλήβδην το τελευταίο καιρό μία επίθεση, με την οποία επιχειρείται η ενοχοποίηση της επιχειρηματικής δράσης στη συνείδηση της κοινής γνώμης.

Η σύγχρονη επιχειρηματική τάξη της χώρας προσβλέπει στον ανόθευτο, τον υγιή ανταγωνισμό. Όσο κι' αν είναι δύσκολος και απαιτητικός, ο υγιής ανταγωνισμός ωθεί τις

σωστές επιχειρήσεις να αναπτύσσονται, να εξελίσσονται και να βελτιώνουν συνεχώς τα προϊόντα τους και τις υπηρεσίες τους προς όφελος του καταναλωτή.

Ο πιο σημαντικός νόμος που ορίζει –με λεπτομέρεια και ακρίβεια– τον τρόπο συμπεριφοράς των επιχειρήσεων στο πλαίσιο της ανοιχτής οικονομίας, ενώ παράλληλα περιφρουρεί τις μεταξύ τους σχέσεις και, πάνω απ' όλα, τον ίδιο τον καταναλωτή, είναι ο νόμος περί Προστασίας του Ανταγωνισμού. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, ο σύγχρονος επιχειρηματικός κόσμος έχει συμφέρον ο νόμος αυτός να εφαρμόζεται αποτελεσματικά. Και μόνη αρμόδια για την εφαρμογή του είναι μια ανεξάρτητη, ισχυρή, αδέκαστη, και επαρκώς στελεχωμένη Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Εκείνο που ξεχνούν, ωστόσο, όλες αυτές τις μέρες, όσοι συλλήβδην δαιμονοποιούν τις ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι η ύπαρξη ενός ιδιότυπου «καρτέλ του Κράτους», το οποίο και αποτελεί τη μεγαλύτερη παθογένεια της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.

Το «καρτέλ του Κράτους» δεν ελέγχεται από κανένα και δεν αποδίδει λογαριασμό σε κανένα. Κι' όμως, ο Έλληνας φορολογούμενος «εισπράττει» στο ακέραιο την αναποτελεσματικότητά του και πληρώνει στο ακέραιο το κόστος του.

Η λειτουργία αυτού του αδιάφανου και ελλειμματικού συστήματος υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα και το ίδιο το μέλλον μας. Είμαστε από τις λίγες χώρες στην Ευρώπη των 12 όπου η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν διαθέτει στην πράξη το περιθώριο να ελέγξει τη λειτουργία των κρατικών μονοπωλίων, να εκτιμήσει τις επιπτώσεις τους στην ανταγωνιστικότητα, να τους επιβάλει ποινές και διορθωτικά μέτρα.

Το ιδιόμορφο αυτό «καρτέλ του Κράτους» συναπαρτίζουν:

- Οι περίπου πενήντα δημόσιες επιχειρήσεις που λειτουργούν σε πολλές περιπτώσεις ακόμα σαν μονοπώλια σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας, γονατίζουν τον προϋπολογισμό, διοικούνται από διορισμένα από το κράτος στελέχη και ακολουθούν αυθαίρετη τιμολογιακή πολιτική.
- Τα δεκάδες ΝΠΔΔ και οι εκατοντάδες επιτροπές που λειτουργούν στις παρυφές του δημόσιου τομέα, απασχολούν χιλιάδες ανθρώπους χωρίς κριτήριο απόδοσης και ξοδεύουν με ουσιαστικά ανεξέλεγκτο τρόπο τα χρήματα των προϋπολογισμών τους.
- Η κρατική γραφειοκρατία, που απλώνει τα πλοκάμια της σε κάθε πτυχή της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας.
- Ένα πολύπλοκο πλέγμα νόμων, τροποποιήσεων νόμων, προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων και ερμηνευτικών εγκυκλίων καθώς και ένα ελλιπές θεσμικό πλαίσιο ως προς την απόδοση ευθυνών, που καθιστούν τον πολίτη πολλαπλά δέσμιος μίας υδροκέφαλης γραφειοκρατίας. Ένα τέτοιο σύστημα μοιραία δημιουργεί τα «γρηγορόσημα» και κάθε είδους συναλλαγές κάτω από το τραπέζι.
- Ο πολυεπίπεδος κρατικός παρεμβατισμός που καθορίζει με άμεσες ή έμμεσες παρεμβάσεις τις τιμές σε μεγάλο μέρος του ΑΕΠ και δημιουργεί στρεβλώσεις στο σύνολο της αγοράς.

Τα μεγέθη τρομάζουν. Ενδεικτικά στοιχεία που εντυπωσιάζουν:

- Το 2006 οι δημόσιες επιχειρήσεις φόρτωσαν τον προϋπολογισμό με απαιτήσεις που φτάνουν τα 2,5 δις. ευρώ, όταν για χρόνια πολεμάμε και φέτος καταφέραμε να μειώσουμε το δημοσιονομικό έλλειμμα στα 4,7 δις. ευρώ.

- Σύμφωνα με μελέτη του ΚΕΠΕ η κρατική παρέμβαση με νομοθετημένες άμεσες ή έμμεσες πρακτικές στρεβλώνει τις τιμές στο 48% του ΑΕΠ –πρωταρχικά στον τομέα των υπηρεσιών. Η επιβάρυνση των χρηστών από την πρακτική αυτή ισοδυναμεί με το 0,8% - 1,6% του εθνικού εισοδήματος. Για το 2006 το ποσό είναι της τάξης του €1,5 δις έως €3 δις.

Το «καρτέλ του Κράτους», η κρατικοδίαιτη οικονομία, αποτελεί την κύρια αιτία του ελλείμματος ανταγωνιστικότητας της χώρας μας.

Η κρατικοδίαιτη οικονομία

- διαβρώνει την ανταγωνιστικότητα
- αυξάνει την ανεργία
- ενθαρρύνει τα φαινόμενα διαφθοράς
- ενισχύει την ακρίβεια,

Και γι' αυτό η οικονομία μας παραμένει επί δεκαετίες απογοητευτικά χαμηλά σε κάθε διεθνή σύγκριση.

Αυτό είναι το πρόβλημα, αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτό είναι το διακύβευμα: η ανάγκη να περάσουμε από την κρατικοδίαιτη σε μια ανταγωνιστική οικονομία.

Κι' αυτό, μόνο η ύπαρξη ισχυρών και υγιών επιχειρήσεων το εγγυάται.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΓΣΕΕ

Πολλά από τα θέματα αυτά είχα την ευκαιρία να συζητήσω με την ηγεσία της ΓΣΕΕ στη διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψης μας στα γραφεία τους.

Όπως έχω ήδη τονίσει, για μένα οι δυνάμεις της παραγωγής-εργοδότες και εργαζόμενοι-αποτελούμε ένα καλώς εννοούμενο καρτέλ της εργασίας. Έχουμε κοινό συμφέρον να προωθήσουμε εναρμονισμένες πρακτικές με στόχο την ανάπτυξη για όλους και τη σιγουριά για όλους.

Θεωρώ ότι με τη συνάντηση της περασμένης Τετάρτης ξεκίνησε η υλοποίηση ενός βασικού άξονα της πολιτικής μας, που είχαμε εξαγγείλει από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης του ΣΕΒ το Μάιο: μπροστά στην αδυναμία των πολιτικών δυνάμεων να επιτύχουν την κομματική συναίνεση, οι κοινωνικοί εταίροι οφείλουμε να στηρίξουμε τη σιγή της ανάγκης των αλλαγών στην οικονομία και κοινωνία μέσα από τη δική μας δυναμική συναίνεση για κοινές πρωτοβουλίες και δράσεις.

Δεν έχει σημασία αν δεν συμφωνούμε σε όλα. Σημασία έχει ότι αποδεικνύεται πως μπορούμε να χτίσουμε πάνω σε αυτά που μας ενώνουν.

Ήδη συμφωνήσαμε να προχωρήσει άμεσα η δουλειά ομάδων εργασίας με στόχο να εξειδικευτούν οι κοινές προτάσεις και πρωτοβουλίες μας—σε πρώτη φάση στα ακόλουθα θέματα:

- Τη βελτίωση της λειτουργίας του ΛΑΕΚ και την αναβάθμιση των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ. Η χρηματοδότηση τους γίνεται σχεδόν αποκλειστικά με πόρους που διαθέτουμε εμείς οι ίδιοι οι κοινωνικοί εταίροι. Στόχος μας είναι η καταπολέμηση της ανεργίας. Μέσα για την επίτευξη του είναι η χρηστή οικονομική διαχείριση, η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης

και η κοντύτερα προς την πραγματικότητα της σύγχρονης οικονομίας διασύνδεση της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά εργασίας.

- Την αναβάθμιση της εκπροσώπησης μας στα όργανα κοινωνικού ελέγχου. Κοινή είναι η πεποίθηση μας ότι ο αναβαθμισμένος ρόλος μας αποτελεί βασική προϋπόθεση για την πρόοδο σε όλους τους τομείς –και ακόμη περισσότερο εκεί όπου το κράτος διαχειρίζεται τα χρήματά μας.

Εξάλλου, και οι δύο πλευρές εκδηλώσαμε την αντίθεση μας με τις ρυθμίσεις οφειλών προς το ΙΚΑ που προωθεί η κυβέρνηση καθώς και με το υπό ίδρυση Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης –εφόσον δεν προσδιορίζονται οι στόχοι του και οι πόροι χρηματοδότησης του.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Ο νέος προϋπολογισμός διαπνέεται από διαχειριστική ορθότητα. Όπως και όλοι οι προηγούμενοι δεν εμπεριέχει, όμως, εκείνα τα μέτρα που θα διασφάλιζαν τη μόνιμη δημοσιονομική εξυγίανση. Ο εύθραυστος χαρακτήρας της δημοσιονομικής ισορροπίας ναρκοθετεί έτσι τις κοινωνικές παροχές—οι οποίες αν και αυξημένες έναντι του 2006 παραμένουν ανεπαρκείς για τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες.

Η συνολική δημοσιονομική διαχείριση συνεχίζει στο μοτίβο της ήπιας προσαρμογής και επιτυγχάνει περαιτέρω, αν και οριακή, μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης. Ο περιορισμός του πάντως κατά τέσσερις (4) ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ στην περίοδο 2004-2007 αναμφίβολα αποτελεί σημαντικό επίτευγμα. Στα θετικά, εξάλλου, σημεία εγγράφονται οι προβλέψεις για υψηλό ρυθμό ανάπτυξης και μείωση της ανεργίας.

Μέρος της τρέχουσας δημοσιονομικής προσαρμογής αναλαμβάνεται για μία ακόμη φορά από τη σχετική συγκράτηση του ύψους των δημοσίων επενδύσεων. Οι μόνιμα υψηλοί και μη πληθωριστικοί ρυθμοί ανάπτυξης διασφαλίζονται, όμως, μόνο με τη διατήρηση των επενδύσεων –ιδιωτικών και δημοσίων—σε μόνιμα υψηλά επίπεδα.

Ο νέος προϋπολογισμός εμπεριέχει την επιλογή μίας πιο επεκτατικής πολιτικής σε σύγκριση με το 2006. Το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης αυξάνεται σε απόλυτα μεγέθη για πρώτη φορά μετά από δύο χρόνια. Στη βάση αυτή η πρόοδος της δημοσιονομικής διαχείρισης είναι αυταπόδεικτα ανεπαρκής με αναφορά στην επιδίωξη να δείξουμε δημοσιονομικό πλεόνασμα μέσα στην επόμενη πενταετία και ιδιαίτερα αν λάβουμε υπόψη ότι υπάρχουν πιθανοί κίνδυνοι επιδείνωσης δημοσιονομικής διαχείρισης λόγω μελλοντικών αναγκών ασφαλιστικού συστήματος και πιθανής αύξησης επιτοκίων.